

Jézus Urunk

2022. évi nagyböjti és feltámadási tanításai

1. tanítás

2022. március 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat első Golgotáján, kik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve jelen vagytok.

Köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben kísérnek el benneteket, így próbálnak egygé válni veletek.

A bűnbánati Golgota a mai nap tanítása¹, amely arról szólt felétek, hogy ugye jelen van a Lélek, és a Lélek arra indította Jézus Krisztus Uratokat, hogy kivezesse Őt a pusztába a negyven napra.

Ti is megkezdtétek a jelen földi életetekben, a ti szavakat használva, a szent negyven napot a bűnbánat jelenlétében. De a bűnbánatban a mai tanítás a Szentlélek ajándékában erősít meg benneteket, hogy hogyan fogadjátok el szívetekbe, lelketekbe, hogy működhessen rajtatok, bennetek, hisz a Szentlélek, az kegyelmet, ajándékot, szeretetet, örömet és békét áraszthat minden nyitott szívű testvérem felé.

A mai tanítás arról is szól, hogy ugye kint vagyok a pusztában, ahogy ti mondjátok a ti szavatokkal, a böjtölés: nem enni, nem inni, de idővel megéhezni. És mikor a földi életetekben ti is megpróbáltok egy böjtölési napot tartani, ahogy jelen van Nálam a sátán, a gonosz, aki megkönyékezett, néha benneteket is megkönyékez, de ti hogyan tudtok neki ellenállni, hogyan tudtok visszaválaszolni? Mert ebben a tanításban hallottátok, ugye:

– Ha Isten Fia vagy, mondd ezeknek a köveknek, hogy változzanak kenyérré.

Mert ugye, ha kenyérré változik, akkor már tudunk enni. De mi erre a válasz?

– Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem az Isten Igéjével.

Amely jelen van, s amely felétek és hozzátok szól, nektek a megerősítésben, a kegyelemben és a működésben.

Folytatva ezt a tanítást:

– Ha már ezt nem fogadod el, hát akkor felviszlek egy nagy hegyre, és teljesen Eléd tárom a földkerekség országait, hatalmát, ajándékát egy szem-

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Jézus megkísértése* (Mt 4,1–11).

pillantás alatt. Mivel az enyém, én kaptam, azt tehetek vele, amit akarok. De én ezt Neked adom, ha leborulsz, és hódolsz engem.

Erre is ugye megvan a válasz:

– Szeresd Uradat, Istenedet, és csak Neki szolgálj.

Ugye ez a parancsban is benne van, amikor megkérdeztek Engem, Jézus Krisztus Uratokat, hogy mi az első parancs. Erre így van mondva:

– Az első és a legfontosabb, hogy: „Szeresd Istenedet jobban, mint önmagad. Szeresd felebarátodat jobban, mint önmagad.”

Tehát itt is az van: „Szeresd Istenedet, és csak Neki szolgálj.”

Tehát fontos elgondolkodni a földi élet ajándékaiban, amely jelen van számotokra, hogy hogyan ismeritek fel, hogyan érzitek, hogy ez nektek szól a tanítás jelenlétében.

Hisz itt a mai nap, ez lényegében a Szentléleknek az ajándéka, a működése, ha megengeded szívedhez, lelkedhez, hogy eggyé válhassál vele, és ha megengeded Neki azt a teret, hogy működjön rajtad és benned, és amennyire szükséges, akkor megváltoztasson kívül és különösképpen belül. Mert kívül is kell, hogy változzatok, ami által látják a változást. De a benső a legfontosabb, mert ez által az kivetítődik a külsőre, és akkor érzed, hogy. „Igen, a változás, amely a szeretetével együtt működik, és megadja a kegyelmeket, amelyre szükség van a mindennap jelenlétében.”

Fontos, hogy érezzétek, hogy ma a tanítás a bűnbánat első Golgotáján, hisz ilyenkor tudjuk, a tanítások szinte egymásra épülnek, és a mai tanítás az felétek, ahogy a bevezetőben is csak, ha egy gondolat mondatával mondd, hogy Jézus kimegy a pusztába, mert a Lélek arra indította, de nem sokáig van egyedül, mert megjelenik a gonosz sátán, hogy megkísérthesse Őt.

A mai jelenben, a földi életben pedig ezt így is lehet értelmezni, hogy jelen van a gonosz, a sátán, aki benneteket is megkísért. Tud számotokra is nyújtani olyant, ami által egy kicsit elgondolkodol: „Hát talán ez jó. Hát miért ne lehetne ezt elfogadni? Miért nem lehetne e szerint élni vagy cselekedni?” És amikor már megkaparint benneteket, s amikor érzitek, hogy nem a jó úton haladtok, akkor nehéz innen visszatérni. De onnan is van visszaút, aki hisz a Szentlélek kegyelmének ajándékában, hogy az jelen van számotokra, csak nektek kell engedni befogadni, engedni, hogy működjön rajtatok és bennetek, mert a Szentlélek, az itt van, az szeretne eggyé válni veletek. De ha ti elzárkóztok Tőle, ha nektek nincs Rá szükségetek, akkor ez a Szentlélek nem fog erőlködni felétek és hozzátok, Ő kivárja azt a pillanatot, amíg ti megnyissátok szíveteket, lelketeket, hogy ezt a kegyelmi ajándékot befogadhassátok, szívetekbe zárhassátok, és megengeditek, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Így mondhatod, a bűnbánat első tanítása a Golgotának a Szentlélek ajándéka, amely fontos, hogy részesévé váljon a mindennapi életetekben. Fontos, hogy működhessen rajtatok és bennetek. Fontos, hogy ha szükséges,

megváltoztasson. De a változás ne a ti saját akaratotok szerint történjék, hanem hagyatkozzatok a Szentléleknek e kegyelmi ajándékára. Engedjétek, hogy Ő változtasson meg benneteket. Mert ha így Reá hagyatkoztok, akkor, higgyétek el, az működni is fog rajtatok és bennetek. És nemcsak belül, hanem szinte ki fog vetítődni a külsőtökre, mert lehet majd érezni, látni, hogy: „Igen, valami történt, valami változáson estünk át.” Érezni a nyugalmat, a békét, a szeretetet, az örömet, amelyre szintén szükség van a mindennap jelenlétében, hogy ez a kegyelem egyé válhasson rajtatok és bennetek.

És ez a Szentlélek, amely benneteket is megindít most e bűnbánat-időben, lehet, hogy a meghíváshoz a zarándoklatban, lehet, hogy működik rajtatok a változás céljából, lehet, hogy érzed, hogy hogyan van jelen a szeretet szívedben, lelkedben, és ezt a szeretetet nem akarod csak bezárni önmagadnak, hanem kifelé sugárzod a felebaráthoz és a testvérhez, és ez a Szentlélek megmutathassa a meghívott utat, amelyen szeretnétek ti is haladni e bűnbánat-időben a jó tettek, a jó cselekedetek révén, amelynek idővel azt mondhattok, hogy: „Gyümölcsökké érettek, mert meghozta a Szentlélek a kegyelmi gyümölcsöket, amelyre szintén szükségünk volt a mindennap jelenlétében. És hogy ha ez a Szentlélek bennünk van, akkor mink is tudunk ellent mondani a kísértőnek, hogy: »Távozz tőlem! Hagyj el engem, mert nekem jelen van a Szentlélek, amely vigyáz rám, amely működik bennem, és ami által haladhatok a mindennapi élet-útpályámon, amelyre szükségem van, hogy érezzem, hogy én is egy ember, egy testvér vagyok a földi jelenlétben.«”

Hisz ahogy mondotta kiválasztott Mária testvérem felétek a beszédében, nem ti választotok Engem – Én, Jézus Krisztus Uratok választalak. Hisz felismertelek, meghívtalak, mert szükségem volt reátok. És hogy ha a felismerést és a meghívást elfogadtad, akkor a mai nap ajándékában pedig fogadjátok el a Szentlélek kegyelmét, ajándékát, szeretetét, örömét és békéjét, amelyet felétek árasztok, ami által megerősödtök, és ami által érzitek, hogy ha nehéz is ez a földi élet a mindennapokban, de kaptatok segítséget, kapaszkodót, ami által ismét önmagadra, önmagatokra ismerhettek, ha nagy küzdelmek is vannak jelen, de felállhattok, és két lábbal állhattok a föld talaján, és haladni, ha kell, küzdeni az élet útpályáján, amely előttetek van.

Így fogadjátok el a mai tanításomat, amely most áldással árad felétek, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, hogy ez által működjön rajtatok és bennetek, és felismerjétek általa a kegyelmeket, amelyre most nagy-nagy szükségetek van a mindennapi élet jelenlétében.

Kiválasztott Mária testvér által árasztom felétek áldásomat.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme a bűnbánat első Golgotáján ajándékol felétek áradt. Töltse be szíveteket, lelketeket, hogy ez által működjön rajtatok és bennetek, segítséget, erőt és kegyelmet kaphassatok, hogy a nehéz

küzdelmekben legyen mibe belekapaszkodni, megerősödni és felállni, és ismét elindulni a meghívott úton.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

2. tanítás

2022. március 11.

Jézus Krisztus Urunk:

...testvéreimet a bűnbánat második Golgotáján, akik elfogadták hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve ismét megjelentetek, hogy eggyé válhassatok a jelenlét szeretetével.

Köszöntöm mindazokat is, akik ma is lélekben kísérték el benneteket a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

Az első Golgotán, amely felétek szólt a tanításban, ugye a Szentlélek ajándéka, hisz a Szentlélek kivitte, ahogy kaptátok a tanítást, Jézust a pusztába. De a Szentlélek, az ajándék volt számotokra, hogy megerősítsen s vezessen benneteket az élet-útpályáton.

A mai tanítás pedig a meghívás az imához.² Hisz hogy is kezdődik a mai tanítás?

Jézus kiválasztja tanítványai közül Pétert, Jakabot és Jánost, s elindul velük egy nagy hegyre, hogy majdan együtt imádkozhassanak. Tehát a mai nap a meghívás felétek, az ima, hogy ti is a mindennapjaitokban szívből, szeretettel és őszintén imádkozzatok. Mert, ahogy ezt a tanítást hallottátok, hogy mikor elkezdtek imádkozni közösen, együtt – hogy is mondják? Jézus arca megdicsőült, átváltozott, ruhája vakító fehérre változott, s így imádkoztak együtt e megdicsőülés lényével. A megdicsőülés számotokra is épp úgy jelen van a mindennapjaitokban, az imában, ha nyitott szívvel és lélekkel, átéléssel ti is tudtok imádkozni, elfogadni az imaszándékokat, amellyel hozzátok fordulnak. Mert néha nemcsak önmagad és önmagadért imádkozol és szeretteidért, családtagjaidért, hanem néha van kérés, felajánlás, fohász, amellyel talán éppen ezen a helyen hozzád vagy hozzátok fordulnak, hogy közösen, együtt imádkozzatok a segítségnyújtásban a kegyelemhez, a szeretethez.

De ahogy a mai tanításban ugye jelen van, hogy imádkozunk a megdicsőülés révén, és ekkor megjelenik két férfi a megdicsőülés részében:

---

² Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: ***Jézus színeváltozása*** (Lk 9,28–36).

Mózes és Illés. És a Mesterrel, vagyis Jézussal beszélgetnek mindarról, ami előtt áll, hogy hogyan is kell az Emberfiának önmagát adni a szenvedésben, amelyet Jeruzsálemben kell elszenvednie.

Hisz ugye erről beszélgetnek, de a tanítványok elaludtak. És mikor felébrednek, azt látják, hogy a megdicsőült Mester mellett jelen vannak ketten, akik már készülődnek elmenni. De ekkor Péter, hogy mégis valamit mondjon, így szól Jézushoz:

– Mester! Jó nekünk itt lenni. Hadd csináljunk három sátrat: egyet Neked, egyet Mózesnek s egyet Illésnek.

S ti is néha azt szoktátok mondani ezen a helyen, hogy „Jó nekünk itt lenni, Uram! Ezt a helyet, amelyet Te adtál nekünk, mi nem sátrat akarunk itt építeni, hanem mi ezen a helyen szeretnénk betöltekezni, megerősödni imában, lélekben, eggyé válásban a szeretet kegyelme által. Mert ha ezeket megkaphassuk, s ők eggyé válnak velünk, a szeretetünkkel, akkor könnyebben éljük a mindennap jelenlétét, és érezzük, hogy a kegyelem jelen van, és működik rajtunk és bennünk, és ez által mi is akkor a meghívásban tudjuk, hogy mi a küldetésünk.”

Hisz ma az imáról van szó, az ima meghívásáról.

Hisz a három tanítványt is, akit kiválasztottam, az imára hívtam meg, hogy együtt imádkozzunk a megdicsőülésben és a szeretet kegyelme által. Majdan, mikor az ima megjelenik, s amikor azt mondja Péter, aki hirtelen nem is tudja, hogy hogyan és miképpen szóljon, ezt mondja ugye, hogy:

– Hadd készíthessek három sátrat: egyet Neked, egyet Mózesnek s egyet Illésnek.

De mire ezeket kimondta, mert nem is tudta, hogy mit is mondjon, addigra ezek már eltávoztak, és már rádöbbsent, hogy nincs is kinek miért építeni, vagy hívni, hogy hogyan alakuljon ki ez az imalánc a kegyelem szeretete által a mindennapokban, a mindennapokhoz.

De ezt mindig úgy kell elkönyvelnetek, hogy szívetek szeretetével tegyetek félre egy-két imaszándékot a felajánlásban, s akkor érzitek a meghallgató kegyelmének erejét a segítségnyújtásában a mindennapokban, a mindennapokhoz. Hisz a Szentlélek ajándéka már ugye veletek van, hisz elfogadtátok.

Most megkapjátok a meghívást az imaszándék felajánlásában, hogy „engesztelve, imádkozva, eggyé válva ezzel a mai tanítással, amely jelen van számomra, számunkra, és megadja számunkra mindazt, ami fontos a mindennapi élet kegyelmének ajándékában”. S akkor boldogan lehet mondani: „Igen, Uram, jó nekünk itt lenni! És mi is akkor boldogan mondassuk: »Hát készítünk három sátrat: egyet Neked, Uram, egyet Mózesnek és egyet Illésnek.« Mert ők példaképek, amelyeket követünk a mai nap is a küldetés-követés részében.” És fontos, hogy ezeken elgondolkodjunk, fontos, hogy érezzük a szeretetnek a jelenlétét, fontos, hogy érezzük, hogy az imának vannak megtérő személyek, egyre többen és többen, akik várják,

hogy közösen, együtt tudjanak imádkozni, mert talán nem tud mindenki imádkozni. Mert ma is mondhatjátok csak, hogy akik itt vannak, s akik már délután itt voltak, s észrevették az imaszándékot, akkor megtapasztalták, hogy „nem is egyedül imádkozunk, hanem többen és többen”, összefogva a kegyelem szeretete, működése révén, hogy ez a kegyelem működjön minden engesztelő testvérhez, aki szívből és szeretettel szeretne imádkozni, és megkapni azon kegyelmeket, amelyre szükség van a jelenlétben.

Fontos, hogy érezzük, hogy Jó Jézus Krisztus Urunk a tanítás által mit nyújt számunkra, és mit adhat még számunkra, ha elfogadjuk mindazt, ami jelen van, ami által elindulok az úton, és haladok ebben a mindennapi felajánló imában.

Hisz a bűnbánat-időben a tanítások ugye egymásra épülnek: először az ajándékot adtam számotokra a megerősítő kegyelemben, a Szentlélekben, ma pedig a meghívást kaptátok meg, ahogy tanítványaim is megkapták, akikkel elhagytuk e helyet, és elmentünk, hogy megtapasztaljuk a meghívott imát, ahogy tanítványait is meghívta a hegyre, hogy együtt imádkozzanak a kegyelem szeretetében, s ez mind-mind meghallgatásra találjon, és megadhassa azon szeretet-kegyelmet, amire szükségetek van, és amire vágyakoztok a felajánló ima révén.

Fontos, hogy éreztétek, hogy nemcsak önmagatokért s nemcsak felebarátaitokért s nemcsak testvéreitekért, rokonaitokért, hanem néha azokért is imádkozni kell, akikért lehet, hogy nem imádkozik senki, vagy azokért, akik most szomorúak és bánatosak, hisz mindent hátra kellett hagyniuk, és még nem tudják, hogyan tovább. De legyen bennük egy bizalom, e hit, egy remény, ami által tudnak ők is kapaszkodni, haladni, és előre jutni. S akkor érezzük, hogy a mai tanítás is a meghívását adta számunkra. Mi nem a hegyre megyünk, mi maradunk ezen a helyen, ahol jelenleg is vagyunk. Itt is hétről hétre, napról napra, többször és többször összejövünk, összetesszük kezeinket, szívből és szeretettel imádkozunk, énekelünk, a meghallgatás kegyelme által pedig érezzük, hogy: „Igen, van meghallgatás, Uram, csak nekünk is türelmeseknek kell lenni, szívünket megnyitni, és befogadni ezen kegyelmeket.” S akkor ez a mai tanítás is megadja számunkra a méltó gyümölcsöt, amivel jelen vagyunk a mindennapjainkban.

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek a Szentlélek kegyelme, amelyet a bűnbánat első Golgotáján árasztottam felétek, és ma működjön bennetek a felismerés a meghíváshoz, a küldetéshez, hogy „hogyan és miképpen tudjam kialakítani az imarendemben, hogy én is engesztelő vagyok, s engesztelő szeretnék maradni a szeretetet-kegyelemben”.

S akkor így árad reátok áldásom kiválasztott Mária testvér által.

És a mai áldás ismét a bűnbánat második Golgotáján csatlakozik, összefonódik az elsővel, ami akkor a Szentlélek ajándéka áradt felétek, most

pedig a meghívás az imaszándékban, hogy engesztelőkké válva is tudjatok imádkozni nemcsak önmagatokért, hanem mindazokért, akik lehet, hogy töletek várják, ha többet nem, csak egy őszinte felajánló imát. De azt is ki tud adni önmagadból szeretettel a felajánláshoz. És érezni, hogy megtörténik a meghallgatás a segítségnyújtásában.

Így most áradjon reátok ez a csodálatos, ahogy mondani szoktátok, áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, amely már reátok áradt, és betölthette már erre az időre szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, most hozzája párosul e meghívás az imaszándékokhoz, hogy ez által ez is működjön rajtatok, bennetek, és ez által megerősödjete, és tudjatok haladni ezen a meghívott úton, hisz benneteket nem a hegyre, hanem itt a jelenben, a mindennapjaitokban hívlak, várlak, hogy imádkozzatok, hogy engesztelővé válhassatok.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

3. tanítás

2022. március 18.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat harmadik Golgotáján, akik elfogadtátok hívásomat, és engedelmessé váltak a mai nap is megjelentetek, hogy együtt vegyetek részt a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

Köszöntöm mindazokat is, akik ma lélekben kísérték el benneteket a szentmise-áldozat bemutatásán és a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A bűnbánat harmadik Golgotájának tanítása, hogy tartsunk bűnbánatot, ez volt felétek a mai tanításom.³ Mert ha nem tartotok bűnbánatot, ti is mind elveszhetek. Hisz a mai tanítás felétek, amikor többen oda jöttek Hozzám, Jézushoz, és hírül adták, hogy Pilátus a galileaiak vérével vegyítette, az áldozat vérével. S ekkor elmondtam nekik:

– Nehogy azt higgyétek, hogy azok a galileaiak rosszabbak voltak, mint a többi galileai. Mondom nektek, hogy nem. De ha nem tartotok bűnbánatot, akkor ti is mindnyájan elveszhetek.

Majd arról is beszéltem számukra, hogy amikor meghalt az a tizennyolc ember, akikre rádőlt Silóé tornya, és meghaltak, nem voltak rosszabbak ők

---

³ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: ***Felhívás a megtérésre*** (Lk 13,1–9).

sem, mint a Jeruzsálemben élő bármely embernél ők is. És ekkor ismételten azt mondtam, hogy:

– Bűnbánatot kell tartanotok, mert ha nem tartjátok meg a bűnbánatot, ti is elvesztek.

Ezután van egy példabeszéd, hogy jelen van az ember, akinek fügefa van a szőlőjében. Elmegy, hogy termést és gyümölcsöt keressen, de nem talál. Ez után így szól a vincelléréhez:

– Három éve járok ide, és még egyetlen termést és gyümölcsöt nem találtam. Ezért mondom: vágd ki, hogy ne foglalja itt a helyet.

De ő ugye így szólt, hogy:

– Uram, hadd maradjon még az idén itt ez a fügefa. Ne vágd ki. Körbeásom, megtrágyázom, és várunk. Ha ez után sem hoz termést és gyümölcsöt, akkor jövőre kivághatod.

Sokan ezt a tanítást nem értik, hogy mi a mondanivalója. Hisz az első s a második része, az arról szól, hogy önmagunkba kell nézni, önvizsgálatot kell végezni, és bűnbánatot tartani. A bűnbánatban rádöbbenhetek, hogy valójában minden a szerint történik, ahogy a tanítások jelen vannak számotokra, vagy csak a tanításokból azokat fogadjuk el, amelyeket ismerek, amelyeket megoldható, és nem nehéz megtartani. S akkor tudom, hogy mi a bűnbánat, hogyan és miképpen tartsak bűnbánatot. S ha ezeket már megértjük, akkor ugye azt mondjuk: „Hát könnyű, és nem nehéz ennek a tanításnak a mondanivalója.”

De ezt nemcsak felületesen kell megtartani, hanem valójában megnyitni szívedet, önvizsgálatot végezni, és hogy ha nem tetszik, amit felismersz, amivel találkozol, akkor soha nem késő megállni, önmagatokba nézni, és várni a kegyelmi ajándékot, hogy ez a bűnbánat első tanítása, amikor jelen van a Szentlélek, amely eljön felétek és hozzátok, és ez által elindulhatsz a változás útján. De utána jelen van a bűnbánat második tanítása, amely pedig az imára hív fel és buzdít benneteket, hogy hogyan és miképpen váljatok, s hogyan éreztétek a segítő kegyelmet a mai jelenlétben. Utána jelen van a mai tanítás, amely pedig a bűnbánatra hív fel benneteket, hogy önmagatokba nézzetek, önvizsgálatot tegyetek, és az után rádöbbenhettek, hogy hogyan és miképpen szeretnétek kialakítani a mindennapi életet e segítő szeretet és kegyelem által. Hisz ha ezek jelen vannak bennetek és rajtatok, akkor hamar el tudsz gondolkozni a mindennapi életen, és önvizsgálatot tudtok tenni. Az önvizsgálat, azt lehet ilyen jelképesen is megszervezni, felismerni, elfogadni, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Emlékeztek, valamikor nagyon-nagyon régen, már a bűnbánati időben beszéltem nektek a bűnbánatról, a megtapasztalásáról, a változásról. S akkor azt a tanítást adtam számotokra, hogy jelen van előtted egy tükör. Oda állsz, és belenézel, és végigméred magadat, hogy minden szép- és jó-e, amit látsz, vagy rádöbbensz, hogy valamit szeretnél megváltoztatni, de nem azért, hogy csak működjön ez a változás benned, bennetek, hanem azért, hogy ez által

más légy a külsőben és a bensőben, mert felismered a kegyelmi értékeket, és ezzel a kegyelmi értékekkel szeretnél együtt élni a mindennapokban. Hisz a mai tanítás a bűnbánat felismerése, megtapasztalása, s majdan ez által a segítségnyújtás a kegyelem szeretetében, hogy hogyan és miképpen szeretném kialakítani a mindennapi életet.

S ehhez tartozó példabeszéd pedig azt próbálja tükrözni számotokra a fügefában, hogy ti vagytok Atyám gyermekei, az Én testvéreim, és ha valaki nem ismeri fel az Én hívásomat, nem fogadja be tanításomat, akkor ahhoz a fügefához tartozik, aki már három év óta, hiába megyek ki oly sokszor, nem találok rajta gyümölcsöt a termésében. Mert aki nem fogadja tanításomat, ami felétek jön, ami által elindulhatsz a változás útján a megtapasztalt bűnbánat felé a kegyelem szeretetében, hogy akkor ez a tanítás azt tükrözi számotokra, hogy: „Mi az a fügefák vagyunk, aki nem hoz termést és gyümölcsöt. De ha felismerem a tanítást, ha elfogadom, és a szerint élek és cselekszek, akkor az az ember vagyok ebben a tanításban, aki hisz és bíz ik benne, hogy ha segítséget nyújtunk ennek a fügefának, akkor még kisarjadhat, és valóban termésbe borulhat.”

De hogy ez megtörténjék, ahhoz ugye szükség volt a vincellérré, aki azt mondotta urának:

– Uram, ne vágd még ki. Hagyjad, körbeásom, megtrágyázom, és várunk, hogy hoz-e jó termést. És hogy ha nem, még akkor mindig kivághatod.

Tehát ezen kell elgondolkodni, hogy ti, amikor egy tanítást hallotok, ehhez a tanításhoz szeretnétek tartozni, és megtapasztalni, hogy „kivel vagyok szeretet-kegyelmében, amikor felismerem a tanítást, és megengedem ezt a tanítást, hogy működjön rajtam” és bennetek.

Így fontos a mindennapi életben ez a tanítás, amely ma jelen van számotokra.

De ehhez az is tartozik, hogy „figyelek a tanításra, tartok bűnbánatot, önmagamba nézek, és elindulok, ha szükséges, a változás útján, hogy működő kegyelem, szeretet, öröm és béke vegyen körül bennünket a mindennapokban, a mindennapokhoz”.

És akkor él bennünk ez a tanítás, amely folytatódott az első és a második tanításában, a bűnbánatban. Hisz az elsőben a Szentlelket adtam számotokra. Hisz ugye ott a Szentlélek kivezetett a pusztába. Majdan jelen van a második tanítás, ahol pedig meghívlak benneteket a Szentlélekkel az imára. Mert ha tudunk őszintén és szeretettel, nyitott szívvel imádkozni, akkor néha több mindent meg tudunk változtatni, és a változás, az pedig a jó felében legyen jelen, és a jót tükrözze számotokra. A mai tanítás pedig az, hogy nyissuk meg szívünket, lelkünket a bűnbánathoz. És hogy ha ez megtörténik, akkor legyen erőm befogadni a bűnbánat szeretetét és kegyelmét, s ez által akkor már tudom, hogy hogyan kell cselekednem, és miképpen kell cselekednem, hogy valójában mit vártok tőlem, tőlünk.

Ezért fontos, hogy elgondoljátok, hogy ez a mai tanítás, az valójában mit tükrözött számotokra, hogy itt az Atya türelmes. Mert mit mondott? Hogy vágja ki a fát.

De a vincellér elmondja neki:

– Fölösleges ezt kivágni. Meg kell próbálni, hogy van-e értelme várakozni az új terméséhez a gyümölcsében.

S akkor jelen van a szeretet, az öröm és a béke, ahogy az első bűnbánati Golgotán, amely úgy jött el hozzátok, hogy áradjon reátok a Szentlélek szeretetének kegyelme, ismerjétek meg szívetekkel a meghívást az imaszándékok jelenlétében és jelenlétéhez. És most a mai tanítás pedig a bűnbánat megtartásáról szól felétek és hozzátok. S akkor érzitek, hogy: „Igen, jelen a kegyelem, és hagyatkozni a kegyelem tanításának elfogadásában, hogy működhessen rajtunk és bennünk, hogy láthassák, hogy így vagyunk egyek az isteni szeretet által a mindennapokban.”

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, ami ma a bűnbánat kegyelmét árasztja felétek a meghívásban, hogy ti is elinduljatok ezen az úton, és lássátok, hogy hogyan és miképpen kell változni a szeretet által.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, működhessen rajtatok és bennetek, hogy ez által meg vagytok hívva az engesztelésre az imaszándékokban, és meg vagytok hívva nyitott szívvel és lélekkel, hogy felismerjétek önmagatokat, és ha kell, tartsatok önvizsgálatot, s ez által felismeritek, hogy mi a kegyelem és ajándéka a bűnbánatnak, amely ma a tanításban felétek áradt, hogy tartsatok bűnbánatot, és érezzétek a szeretet kegyelmét a mindennap jelenlétében, ami által megerősödsz, és rá tudsz figyelni, elfogadni azon kegyelmeket, amelyekkel Én, Jézus Krisztus Uratok megérintelek, megerősítelek, és megmutatom számotokra a segítségnyújtást a szeretet és kegyelem által.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

A másik napra, ahol Nevelőatyámról emlékeztek meg: így örüljétek az Ő segítségnyújtásának, amit nemcsak Nekem és Édesanyámnak adott, hanem ami ma felétek árad e kegyelem által.

4. tanítás

2022. március 25.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat negyedik Golgotáján, akik elfogadták hívásomat, és engedelmeskedve eljöttek, hogy ismét egyek lehettek e ünnep jelenlétében.

Köszöntöm mindazokat is, akik lélekben vannak jelen, és kísérték el benneteket ezen a mai úton, a Golgotán.

A mai nap tanítása⁴, az felétek arról szólt, hogy a farizeusok és az írástudók nehezen fogadták el, hogy a Mester, a Názáreti együtt van a vámosokkal és a bűnösökkel. De hogy együtt van, még velük együtt étkezik is?! Ez után Jézus, a Mester így szól feléjük, hogy:

– Hallgassátok meg a példabeszédet, amely egy gazdag emberről és két fiáról szól felétek és hozzátok.

Most nem mondom el az egész tanítást, hisz már a Golgota elején megadtam számotokra a tanítást. Itt csak most pontokban megyünk. A kisebbik fiú kéri örökségét, a rá eső részét, és ezzel elhagyja a házat, elhagyja az országot, és máshova megy, ahol léha életet él. Majd, mikor elfogy mindene, és úgy érzi, hogy éhen hal, akkor magába száll, elgondolkodik, hogy visszatérhessen atyjához. Az atya, aki bár mindig várta fiát, megbocsájtott neki, megölelte, megcsókolta, és ezzel ismét öröm töltötte el a házat, hogy a gyermek, az elveszett, haza talált.

Ennek a tanításnak a mondanivalója felétek az, hogy volt az első, a Lélek ajándéka. Hisz a Lélek kivitt a pusztába. Nektek a Lélek ajándékát adtam.

Jött a második, amikor az imáról szóltam felétek, hogy hogyan és miképpen imádkozz, hogy az imának milyen ereje van, és hogyan tud segíteni számotokra.

A harmadik, hogy tartsunk bűnbánatot, mert nehogy elveszünk, és semmivé váljunk.

A mai pedig felétek a megbocsájtás kegyelme a szeretetében. Mert ha meg tudsz bocsájtani szíveddel, lelkeddel, akkor jelen van a szeretet. Hisz itt ugye arról szól, hogy jelen van az atya, jelen van a tékozló fiú, és jelen van az, aki neheztel. Az atya szereti gyermekeit, és mindent megad számukra. A tékozló, az elhagyja otthonát, mert szinte saját ura akar lenni. De ugye csak addig saját ura, míg volt neki vagyona. Addig volt barátja, női. Mikor elfogyott a vagyona és a pénze, akkor már nem volt se barátja, se senkije, már csak a sertésekre tudott vigyázni, őrizni. Éhes volt, abból is szívesen evett volna, de nem adtak neki. Ezért, mikor már úgy érezte, hogy

---

⁴ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd a két testvérről* (Lk 15,11–32).

az éhség annyira nagy lett benne, hogy szinte úgy érezte, hogy éhen hal, akkor önmagába nézett.

Ez az, amit Én is töletek hányszor és hányszor kértem már, hogy nézzetek önmagatokba, ahogy az első tanításnál is azt mondtam, hogy ha tükörbe nézel, és ha nem tetszik, amit látsz, akkor elindulsz változtatni az életeden. A mai nap meg azt mondom: Itt a benső tükörbe nézzél bele, hogy valójában minden szép és jó, vagy éppen el kell indulni a változás útján a szeretet, a megbocsájtás felé? Hisz ha ez bennetek van, a megbocsájtás, és akkor engedsz teret a szeretetnek, akkor tudod átölelni, ahogy az atya örömmel, szeretettel átölelte a tékozló gyermeket, aki ugye számadást tett önmagáról, és elfogadta a felismerést, hogy nem jól cselekedett. Hisz mit mondott?

– Haza megyek, és azt mondom: Atyám, vétkeztem az Ég ellen és teellened.

Tehát beismerte hibáit, és a hibákból szeretett volna kilépni, hogy érezze a megbocsájtást a szeretetében.

Fontos, hogy ezeket meg tudjátok érteni, hogy valójában hogyan működik a megbocsájtás, és hogyan van jelen a szeretet együtt bennetek. Mert ha ezeket mind megértitek, akkor érzitek, hogy a szeretetben jelen van a kegyelem, amely erőt ad a mindennapokban, a mindennapokhoz. És akkor érzitek a segítségnyújtást a felismerésnek elfogadásában. Mert az Atya, az minden gyermekét egyformán próbál szeretni, az Atya nem választja ki, hogy az egyiket szereti, a másikat megveti. Az Atya szereti gyermekeit, ezért hát nem tesz különbséget közöttük.

El kell gondolkodni a földi életetekben, hogy ti hogyan vagytok jelen az Atyánál a gyermekben. Lehet, hogy néha mi is tékozlóvá válunk, néha talán nem is vesszük észre, hogy egy kicsit talán letértünk az útról, erről a bizonyos meghívott útról, és engedünk teret a tékozlóságnak. Az még nem baj, hogy ha elindulsz azon az úton is, csak ne maradj rajta, hanem ti is a tékozlóságokban, ha tudtok önmagatokba nézni, ha fel tudjátok ismerni önmagatokat e hibák ellenében, és a hibákat ki lehet küszöbölni, ha eljutok egész addig, hogy bűnbocsánatot kérek a megbocsájtó kegyelemben önmagam részére. És a megbocsájtó kegyelmet kérem mindazok számára, akiket lehet, hogy megbántottam, lehet, hogy megaláztam. Hisz fontos, hogy ilyenkor érezzük, hogy az első bűnbánat ajándéka, ha elfogadtam, szívembe zártam, és megengedem, hogy működjön rajtam és bennem, hogy változtasson.

A második ajándék volt felétek, hogy ha tudsz szívből, szeretettel imádkozni, és nemcsak önmagadért, hanem mindazokért, akik várják tőletek az engesztelést, a felajánló imát, de nemcsak úgy, ahogy mondtam, hogy csak elmondom, hanem itt érezzem az imának a szeretetét és örömét, hogy szívből imádkozom. S utána tudok bűnbánatot tartani, hogy ismét végigmegyek rajta, hogy hogyan és miképpen cselekedjek, mert a bűnbánat megtartásával talán nem térek le arról az útról, amire meghívott lettem. Szeretnék rajta megmaradni, és haladni. És igyekezni – ahogy szoktam

mondani számotokra már oly sokszor –, hogy nem lent, és nem törekszek mindenki felé a magasba, hanem megpróbálok a középúton lenni, mert ott, ha mégis valamiért eltévedek, nem jót cselekszem, nincs bennem megbocsájtás, nincs bennem imaszándék, kegyelem felajánlása, nem érzem a Lélek jelenlétét, és nem tudok bűnbánatot tartani, akkor lehet, hogy éppen lecsúszok. De akkor sem esek olyan nagyot, ahonnan talán soha nem lehet felállni, hanem ismét küzdök, és szeretnék felállni, és haladni. De ha egész fent, a magasban vagyok, mert mindenki fölé akarok menni, és nem törődök a felebaráttal, nem törődök a testvérral, csak én érvényesüljek, egy darabig lehet, hogy fent vagy mindenki felett a magasban, de ha ott eltévedsz a tékozlóságodban, és onnan esel, akkor talán nem is eddig, hanem onnan lejjebb, a mélybe mépsz, ahonnan először elszomorodsz, hogy hogyan is lehet onnan felállni először, és utána küzdeni, hogy feljöhessek.

S ezért fontos a mai tanítás, amely pedig a megbocsájtást adta számotokra, és a megbocsájtásában utána ugye jelen van a szeretet, mert az atya megbocsájtott a tékozló gyermekének. Hisz még a gyermek nem is szólt, az atya, mikor meglátta, felismerte, hogy ez az ő gyermeke, elindult feléje, átölelte, nyakába borulva megcsókolta.

Tehát elsőként az atya adta a megbocsájtó kegyelmet.

Számotokra is az Atya megadja a megbocsájtó kegyelmet, csak ti a mindennapjaitok jelenlétében felismeritek-e ezt a kegyelmi ajándékot, el tudjátok-e fogadni, és ez által tudtok-e változni és változtatni? És hogy ha ezek mind-mind megvannak, akkor az atya ez után ugye a szeretetét is megmutatta, hisz a tékozló elmondotta, hogy:

– Atyám, vétkeztem az Ég ellen és teellened.

Tehát ő kérte önmaga számára a megbocsájtást. És mivel az atya részesítette benne, ez után a szeretetét mutatta meg iránta, hisz mit mondott?

– Hozzátok neki a legdrágább ruhát. Öltöztessétek fel. Gyűrűt húzzatok az ujjára, és sarut a lábára.

Hogy ismét az ő szeretett gyermeke legyen, akinek megbocsájtott, és akit átölelt a szeretetével. Mert az Atya így szereti gyermekeit, hogy szinte minden gyermekének megbocsájt, aki önmagába néz, és aki kéri a bűnbocsánatot. És a bűnbocsánatra eljön a megbocsájtás, utána már megjelenhet a szeretet az átölelésében. És akkor, ha működik bennetek, ez ismét egy kegyelmi ajándék számotokra, ami által megerősödhetek, s ez által haladhattok továbbra a meghívott, jelen úton a mindennapokban, a mindennapokhoz.

S akkor ugye ennek a tanításnak volt, mert szoktam így szakaszokra osztani, most úgy adtam számotokra a tanítást. Most menjünk az utolsó rész felé, amikor ugye az idősebbik gyermek az atyának szemére veti, hogy ő itt volt vele végig, évek óta, meg nem szegte egyik parancsát sem, mindent teljesített, hisz számára mit mondott? Még egy gödölyét se adott, hogy mulathasson egyet a barátaival. Tehát neki ez volt a fájdalma és a sérelme.

S erre mit szól az atya, aki szeret?

– Te itt voltál velem minden nap, és mindenem a tied. De most úgy illik, hogy örüljünk és vigadjunk, mert ez a te testvéred, aki meghalt, életre kelt, aki elment, ismét visszatalált.

És ha már visszatalál ugye, akkor élni szeretne a mindennap jelenlétének kegyelmével.

De ez a kegyelem a megbocsájtást és a szeretetet tükrözti számotokra e mai tanítás által. Mert ez a tanítás azt mutatja meg, hogy higgyél és bízzál az Atyának a mérhetetlen irgalmasság-szeretetében, hogy gyermekké fogadhat, és átölelhet, és megcsókolhat, és megmutatja számotokra, hogy: Jelen vagyok, csak legyen meg bennetek a hit a kegyelem szeretetével a mindennapokban, a mindennapokhoz.

És ennek reményében árasztom reátok a mai napon áldásomat, amely folytatódik a Szentlélekhez, az imához, a bűnbánathoz és ma jön felétek a megbocsájtás és a megbocsájtással a szeretet.

Ennek reményében áradjon kiválasztott Mária testvér által felétek áldásom a Szentlélek működésével, hogy a megbocsájtás és a szeretet áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és ez által felismerhessétek a Szerető Atyát, aki megbocsájt minden tékozlónak, főleg, ha még kéri önmaga számára, s akkor a megbocsájtás által a szeretetet is áraszsa felétek.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme a megbocsájtás szeretetével töltsé el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és érezzétek a Megbocsájtó Atya szeretetét és kegyelmét.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

5. tanítás

2022. április 1.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm a bűnbánat ötödik Golgotáján jelen lévő testvéreimet. És köszöntöm mindazokat, akik ma lélekben vannak jelen, és lélekben kísérték el benneteket a fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai nap tanítása⁵ felétek nem volt ismeretlen, hisz a bűnbánat-időben vagy tanításként, vagy pedig a Golgota alatti rész tanításában már megadtam számotokra többször az évek folyamán. A mai tanítás felétek, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok korán reggel megjövök a hegyről, s bemegyek a templomba, hogy taníthassam a nép sokaságát a jelenlévőben. S akkor a farizeusok és az írástudók oda hoznak egy bűnös asszonyt, akit házasságtörésen értek.

A mai tanítás az ítélet az első részében van felétek, hisz ha végigmegyünk a bűnbánat-idő tanításán, az első ugye a Lélek, amely jelen van, hisz Jézus Krisztus Uratokat is kivitt a pusztába. A Lélek megadja számotokra is a segítő kegyelmet, hogy működik rajtatok, bennetek. Majdan jött az áhítatos irgalmasság imája. Majdan jött, hogy hogyan élsz, ha bűnbánatot tartotok. Mert ha ezt megtartjátok, akkor nem kerülnek ki benneteket a bűnösök és az utcanők. Majdan jött ugye a tékozló fiú, aki kikérte jussát a vagyonból, és elment, eltékozolta, de utána magába szállt, és bocsánatot kért. A mai nap pedig, hogy jelen van a bűnös asszony, akit házasságtörésen értek, és mindjárt az első rész ugye az ítélet részében van jelen. Hisz mit csináltak? Elvezették, majdan oda vitték a Mesterhez, aki jelen van a templomban, hogy megkérdezzék Tőle, hogy mitévők legyenek. Hisz akit házasságtörésen érnek, Mózes azt a parancsot adta, hogy azt kövezzék meg.

De Jézus, a Mester ekkor nem mondott semmit. Lehajolt, ujjával a porban írt. De a farizeusok és az írástudók, azok azért tették fel Számára ezt a kérdést, hogy hátha utána beleköthetnek, mert az ítélet, az jelen van ugye a házasságtörésben.

A jelenben hányszor és hányszor ti is oly könnyedén tudtok ítélni! Nem törődni a felebaráttal, a testvérrel, hogy néha a gyorsan kimondott ítélet, az fájdalmat és bánatot okozhat, főleg akkor, ha nem mérlegelitek, hogy ez az ítélet valójában jogos, vagy elkerülhető.

Mert itt is ugye ők az ítéletben jöttek, és Engem, Jézus Krisztus Uratokat, a Mestert próbára akartak tenni. Ezért nem szóltam hozzájuk, írtam ujjammal a porban.

Ismételten kérdezik, s ekkor felegyenesedem, végignézek rajtuk, és e szavakkal folytatom feléjük:

– S Én most így szólok hozzátok: Az vesse rá az első követ, aki bűn nélkül van jelen.

Most ezt a jelenben hogyan lehet értelmezni?

Hisz most már az ítélettel átmentünk a tanítás második szakaszába, ahol feléjük az a válasz, hogy az vesse rá ugye az első követ, aki bűn nélkül van jelen. De mivel ilyen nem létezik, hisz mi történik?

---

⁵ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Jézus és a házasságtörő asszony* (Jn 8,1–11).

Meghallgatták tanácsomat a feleletben, amit kérdeztek, de „ha önmagamba nézek ugye, akkor rádöbbsentem, hogy jobb, ha ezt a követ inkább elvetem, és eloldalgok onnan, mert belül én sem vagyok teljesen tiszta, nekem is vannak bűneim a cselekedetek történésében, a megjelenésében, a megtapasztalásában”.

Tehát itt is az ítéletből utána az folytatódott, hogy önmagadba nézz. És ha önmagadat úgy látod és értelmezed, hogy bűn nélkül vagy jelen, akkor ám tedd meg a Mózes parancsát, a megkövezést.

De tudjuk, ez a tanítás nemcsak ebben a szakaszában, hisz most a legrövidebb szakasza volt a tanításban számotokra, mert itt Mózes nemcsak ezt a kövezést adta, hanem azt is, hogy az ilyenek válólevelet kell írni, és ráhelyezni, és elküldeni. De hogy Mózes miért adta számukra ezeket, azon már nem gondolkodtak el, hogy önmagukba kell először tekinteni, és mérlegelni, hogy: „Valójában én ennyire jó vagyok? Bűn nélkül élem az életem? Mások felett ítélezhetek?” Lényegében azt a szót is lehet használni, hogy: „Pálcát törhetek felette az ítéletemben? Vagy önmagamba nézek, és rádöbbsenek, hogy nem tehetem meg, amiről ugyan olvastunk a parancsban, csak a parancsnak van még egy szakasza, s arra már nem figyeltünk.”

S ekkor, mikor elmentek mindazok a nép sokaságából, akik hangos szóval érkeztek, ítéletet mondtak, végül egymás után eldobálták a köveket a kezeikből, és elmentek, eloldalogtak onnan, Én, Jézus Krisztus Uratok, ki írtam az ujjammal a porban, ismét felegyenesedtem, és azt láttam, hogy már nincs jelen a tömeg, aki ítélezett, már csak a bűnös van jelen. Feléje fordulva megkérdeztem:

– Asszony! Hol vannak a vádlóid? Senki nem ítélte el? Senki nem kövezett meg?

Erre ő így felelt:

– Senki, Uram. Nem ítélték el.

S akkor itt jön a tanítás harmadik szakasza a kegyelemben:

– Én sem ítélek el.

De mielőtt azt mondanám, hogy menj békével, azt mondom neki:

– De ne vétkezz többé!

Ma ezt mondom felétek is: Én sem ítélek el, de ne vétkezzetek többé, és fogadjátok el a békét a szeretet kegyelmében.

Mert ugye a tanítás, mondhatod azt, hogy folytatódik az előző tanításokra. Hisz a bűnbánat-időben mindig így adom felétek a tanításomat, hogy szinte mondhatod azt, hogy elkezdtek az elsővel, most tartunk az ötödiknél, s mindegyik a másikra ráment. S itt kezdtük, most már itt tartunk. Még egy kicsi, és be fog fejeződni e szakasz tanítása. De a mai tanítás felétek az, hogy ne ítélezzetek senki felett, mert felettetek is majd ítéleznek, s akkor rádöbbsentek, hogy nem biztos, hogy helyes az ítélet, amelyet felettetek elmondtak. Akkor nem késő önmagatokba nézni, megvizsgálni önmagatok lelki tükrét, hogy hogyan és miképpen működik rajtatok és bennetek a kegyelem. És ha már jelen a kegyelem, akkor megpróbálok úgy cselekedni,

hogy mindig keressem a helyes utat, és a helyes út felismerésének elfogadása, az arra vezet, hogy ha bűnös vagyok, és felismerem, akkor megnyílok a szentségben, hogy feloldozást nyerhessek a tettek, a cselekedetek, a bűnök révén. S akkor azt mondom: „Most megtisztultam, most talán bűn nélkül vagyok.” De lehet, hogy ha önmagadba nézel mélyebben, akkor még lehet, hogy azt mondd: „De talán nem teljesen.” Tehát cselekedni a kegyelemben és a szeretetében lehet. És ezért fogadjátok el egymást a testvéri, felebaráti szeretetben, örüljétek egymásnak, és ne ítélkezzetek, mert az ítélet, az néha – volt olyan tanításom az évek folyamán, mikor azt mondtam: Visszafelé is elsülhet, mert ha ítélkezték, felettetek is tudnak ítélkezni, s akkor rádöbbsz, hogy nem jó érzés, talán fájdalom, bánat, szomorúság alakul ki akkor a szívünkben, a lelkünkben, a jelenlétünkben. De ezeket mind-mind ki lehet küszöbölni, s el lehet hagyni magatoktól, és megkeresni a helyes utat.

Hisz az ítéletből jön az önmagunk felismerése, cselekedete. És ahhoz jön pedig a megbocsájtás annak szakaszában, hogy Én sem mondom ítéletet felettetek, de akkor ne vétkezzetek, és menjetek békével. És hogy ha ezeket mind felismertük és elfogadtuk szívünkben, lelkünkben, akkor érezzük, hogy hogyan van jelen a mai tanítás, amely nem kimondottan csak arról szólt, hogy jelen van ez a bűnös asszony, akit házasságtörésen értek, hanem jelen van, hogy ez a tanítás milyen mondanivalót ad és nyújt számotokra. Mert ez által jelen van ugye a szeretet, a kegyelem, a tisztelet és a megbecsülés. De ezeket mind-mind saját magatoknak kell felismerni, saját magatoknak kell befogadni, saját magatoknak kell engedni, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és ez által tudtok változni és változtatni, hogy felismerni a helyes utat, és azon haladni a meghívásunkban és a küldetésünkben.

És hogy ha ezek mind-mind jelen vannak a mindennap szeretetének jelenében, akkor már nemcsak az ítélet van benned az ítélkezésben, hanem önmagadba nézhetsz, saját magadat felismerheted, és rádöbbsz, hogy nem helyes a cselekedetekben, amit látok, el kell indulnom a változás útján, és a változásokban pedig felismerem, hogy ha engem sem ítél el senki, és az a kérése felém, hogy tovább ne vétkezzek, önmagamba nézek, és akkor érzem a szeretetnek és a békének a jelenlétét, amely erőt ad a mindennapokhoz, a mindennapokban.

És így lesz teljes számotokra a kegyelem, amely működhethet rajtatok és bennetek. És ha erre a kegyelemre reá hagyatkoztok, akkor szeretettel vezet a mindennapi élet-útpályán a meghívásban, a küldetésben, a követésben, hogy mégis hogyan alakítsam ki a jelenben a mindennapjaimat.

És ha ezek már megvannak, megengeded, hogy vezessen, akkor a kegyelem ajándéka ölel át, és erősít meg benneteket.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom, hogy töltsé be szíveteket, lelkéteket, hogy működhessen rajtatok, bennetek a mai tanításnak kegyelme, szeretete, öröme és békéje.

Áradjon reátok áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működjön bennetek a mai tanítás kegyelmének ajándéka. Hisz, ahogy elmondottam, három szakaszra volt felosztva, jelen van az ítélet, jelen van az önmagamba nézés, és jelen van a megbocsájtás annak részében, hogy Én sem ítélek el. De ne vétkezzetek többet! És menjetek szeretettel és békével, e kegyelemmel, amely ma is ajándékkul áradhatott reátok, betölthette szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

6. tanítás

2022. április 8.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a bűnbánat hatodik Golgotáján.

A mai nap tanítása felétek, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok Betániába megyek, meglátogatom a családot, ahol Lázár feltámadt a halálból.⁶ Majdan jelen van a vacsora a szeretet jelében, a megtiszteltetésben és a felismerésében. Utána jelen van a szeretetnek az a változata, amikor ugye Márta, az felszolgál, az megpróbálja átadni mindazt, amit elkészített a vendégek részére. Mária, az pedig ott ül a lábamnál, először csak hallgatja azon beszélgetést a tanításokból, amelyek akkor jelen vannak számukra. Az után ő vett egy font illatos nárduszolajat, amellyel megkenete lábamat, majdan hajával megtörölte. Az olaj illata teljesen betöltötte e helyiséget, szinte átjárt, mindenki érezte. S ekkor ugye jelen van egy tanítvány, aki készül elárulni, de előtte megjegyzi, hogy miért kellett ezt a drága, illatos olajat így elpocsékolni, ahelyett, hogy háromszáz dinárért is eladhatták volna az árusok között. És akkor szét lehetett osztani a szegények között.

Van még egy szakasz, ami pedig arról szól ugye, hogy nem azért mondotta ezeket a szavakat, mert mekkora nagy gondja lett volna a szegényekkel kapcsolatban, hanem azért, hogy saját magát védte, hogy ugye le ne bukjon, el ne vesszen, mert ugye ő volt a pénztáros, a kassza nála volt, s ő abból néha-néha el-elvett.

Én, Jézus Krisztus Uratok azt mondtam neki, hogy:

---

⁶ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A betániai megkenés* (Jn 12,1–11).

– Szegények voltak és vannak veletek. De Én, Jézus Krisztus Uratok nem leszek mindig veletek.

És ez után, arra gondolva, hogy valójában most hogyan van jelen tovább a tanítás ugye, mit nyújt számotokra, ami által felismerjük a mindennap jelenlétét. Mert ugye a bűnbánat-időben majd minden alkalommal elmondjuk felétek, hogy egymásra épülnek a tanítások. Ugye az első tanítás nap, az a Lélekről szólt, hogy a Lélek kivitte a pusztába Jézust.

A második golgotai tanítás pedig: hogyan és miképpen tudunk imádkozni, és hiszek az ima erejében, a segítségnyújtásában.

A harmadik: tudok-e bűnbánatot tartani, hogy önmagamba nézve bűnbánatot tartani, hogy ki ne kerüljenek a farizeusok vagy az utcanők. Az után pedig jött ugye az a tanítás, amikor az atya megbocsájt a gyermekének: bárhogyan is gondolta előtte az életét, hogy elköltözött, majdan mindenét elköltötte, és mikor éhezni kezdett, akkor eljutott egész odáig, hogy önmagába nézett, és önvizsgálatot téve elindul, hogy bocsánatot kérjen, és az atya, ki szereti fiát és gyermekeit, megbocsájt.

Majd jött a múlt heti tanítás, amely a házasságtörő asszonyról szólt, amely a megbocsájtás után még megjelenik ismét, az ítélet. Mert ítékezni néha a jelenben, ahogy mondtam, itt is nagyon-nagyon szeretnek a földi életben. S ezt nem teljesen erre a helysége mondok, hanem most, a jelenben, amelyben éltek. Hányan és hányan tudnak nagyon gyorsan ítéletet mondani az embertársai és a felebarátai felett, holott ha csak önmagukba néznének, elgondolkodnának, hogy öfelettük is majd valaki ítélezik, és nem biztos, hogy ez az ítélet kedvező lesz számukra. Tehát ezért kell ott is megállni, elgondolkodni, önmagunkba nézni, és ha a lelki tükrünket megnéztük, megvilágosítottuk, megértettük, akkor az ítéletet nem akarjuk bevonzani önmagunkhoz, hanem az ítéletből lehet tanulni, változni és változtatni, hogy hogyan, miképpen tovább cselekedjek.

A mai tanítás pedig az, hogy egyre közelebb és közelebb vagyunk ugye a bűnbánat-időben, s ez már azt tükrözi számotokra, hogy már csak hat nap kell, mire eljön a zsidók kovásztalan kenyér ünnepe, a húsvét, amelyre Jézus azt mondja, az Emberfia, hogy Neki menni kell, hisz már várják Őt. De még mielőtt elindul, kit feltámasztott, mert az Élet erősebb lett a halálnál, és ezt a megtapasztalást megadta mindazok számára, akik jelen voltak, tanúi voltak, látták, hallották, megtapasztalták e eseményt, hogy valójában ez megtörténik. S ennek láttán többen és többen ismét önmagukba néztek, és egy kicsit elgondolkodtak önmagukon, hogy hogyan és miképpen kell kialakítani a mindennapi életünket a kegyelem szeretetében, a kegyelem szeretetéhez. Mert a mai tanítás meg a szeretetet tükrözte számotokra, mert ugye a család szeretettel készült, és szeretettel vártak és fogadtak megtiszteltetésében, hogy részesüljünk e vacsorában a kegyelemmel.

De a vacsora nem ment zökkenőmentesen le ugye, a ti szavatokkal mondván, hanem voltak benne megtapasztalások, elsőként Mária, aki a

lábamnál foglalt helyet, és ezzel a drága illatos olajjal, amit fontért vett, megkeni lábát az ő Mesterének, Jézusnak. És ezt a Mester hogyan fogadta el tőle? Hogy:

– Ne bántsátok, ne szóljatok semmit, hisz ezt ő az Én temetésemre adta.

Tehát Én, Jézus Krisztus Uratok, a Mester, Én már temetésemre fogadtam el ezt a kenetet, ami illatos, és ami bejárta ott az egész helyiséget, hogy mindenki megtapasztalhassa.

De ugye, ahogy elkezdtek az első résszel, most a második résszel, a harmadik része pedig már ugye az, hogy van egy tanítvány, aki ugye szólásra nyissa az ajkát, és megpróbálja – a ti szavatokkal értelmesen ezt úgy vehetitek – menteni a menthetőt, hátha sikerül.

Hányan vagytok ilyenek a földi életben, hogy nem törődök a szeretettel, nem törődök a felebaráttal, nem törődök a kegyelemmel, mert ugye Mária kegyelemmel ajándékozta meg ezzel az olajjal az Én lábamat, amit Én temetésemre vettem.

De van olyan, aki abból már azt tudja leszűrni, hogy mi lehetett volna belőle, ha eladtuk volna, például. Akkor nem pazaroljuk itt ugye el, hanem háromszáz dinárt is talán megért és kaphattunk volna.

S akkor mit mond erre a tanítvány? Ez már ugye a harmadik rész:

– Hát szétszítottuk volna a szegények között.

De tudjátok a tanításból, hogy ezt miért mondotta. Nem azért, mert nagy gondja volt a szegényekkel való kapcsolatában, hanem csak azért, hogy ezzel is próbálja tükrözni és menteni az ő jelenlétét, aki pénztáros, s akinél a kassza jelen van, hogy mindjárt ne legyen észrevehető a hiánya.

S utána folytatódik az a szakasz, hogy:

– Szegények voltak, lesznek mindig veletek, de Én, Jézus Krisztus Uratok nem leszek mindig itt veletek.

Akkor még nem értették, hogy Nekem, Jézus Krisztus Urukna majd az Atyához kell mennem, s elfoglalni azt a helyet, amely ott Számomra jelen van, el van készítve.

Tehát érezni kell ennek a súlyát, hogy ha azt mondtam tanítványaimnak, hogy: Szegények voltak és lesznek veletek, de Én nem leszek mindig veletek. És ha ezt meg tudjuk érteni, és szívünkbe zárni, és a szívünkben hagyni, hogy megmaradjon ez a jelenlét-öröm, akkor a többit könnyebben tudom megérteni, felismerni és elfogadni a mindennap jelenlétének kegyelme révén. Mert ugye a szegények, akik, ha adnak nekik, elfogadják, és hogy ha most per pillanat nem ad nekik senki semmit, önekik úgy is jó a mindennapi élet jelenléte, kegyelme, ahol jelen van a szeretet, és a szeretet, hogy ha átölel, a szeretet, amely megerősít, a szeretet, amely megmutatja a vágyakozást, a szeretet, ami által biztonságban érzem magam, a szeretet, amely összeköt, és ez a szeretet, amely egy mindenkivel, és hogy ha ezeket mind tudom felismerni, elfogadni, mérlegelni, mennyivel könnyebb a saját életünk, mert érezzük, hogy nem vagyunk teljesen egyedül, valaki jelen van,

valaki mellettem van, lehet, hogy bennem van, és hogy ha szükséges, akkor segítséget nyújt a felismerés, kegyelem által a mindennapokban, a mindennapokhoz. És akkor érzem azt, hogy ez a bűnbánat-idő, amellyel a bűnbánat időszaka lezárul számotokra, itt a mai tanítás az volt felétek, hogy jelen van az illatos olaj a kenettel, amelyet azért készítettek elő, és vették meg, és kenik meg lábamat, hogy érezhető legyen ennek a jelenlétének a szeretete, amely megörvendeztetet, és ezzel a megörvendeztetéssel tudunk egyé válni a mindennapokban, a mindennapokhoz még akkor is, amikor nehezen tudjuk felismerni, hogy valójában mi a mi saját küldetésünk, mi a saját követésünk, hogyan és mitévő legyek, hogyan és miképpen segítsek és cselekedjek, és hogyan fogadom el ezzel azon ajándékokat, amely átölel bennünket. Mert a mai nap ugye ajándék volt, hisz Mária felkészült, hogy az ő Mesterének lábát megkenje, és hajával megtörölje, hogy felkészíthesse a biztos útra, amelyen az Atyának is végig kell menni, és érezni a szeretet ajándékát a kegyelem tükrözésében, hogy: „Igen, én itt szeretnék megmaradni, Uram, Jézus, Melletted, Tőled várni a segítséget.” És akkor a szeretet is könnyebb a felismerés elfogadásának mindennapi ajándékában, amely számotokra is jelen van, csak fel kell ismerni, tudni kell elfogadni, és tudni kell érzékeltetni. Mert ha ezek mind-mind itt megvannak, akkor könnyebb az élet a felismerésben, hogy mi, akik egyszerűnek tartjuk magunkat, mégis megértjük az Úr tanítását, elfogadjuk, és megpróbálunk a szerint változni, változtatni és cselekedni.

És akkor nem tévelyedek el, megmaradok ezeken a biztos, meghívott utakon, amely most egyé válik a mai nappal a megjelenéshez, hogy hogyan és miképpen épült egymásra a tanítás a bűnbánat-időben, amiből erőt tudsz meríteni, néha segítséget érzel, hogy kaphatsz, néha érzed, hogy hogyan van jelen a kegyelem és a szeretet, hogyan ölel át, és próbálja megmutatni számotokra, hogy a szeretet lehet, hogy egy apró kegyelmi ajándék, de mégis óriási lehet, ha befogadom, szívembe zárom, és megengedem, hogy működjön rajtam, rajtunk, bennem és bennetek.

És akkor ez a tanítás is a mai napban megadta számotokra azt a kegyelmet, hogy lehet, hogy az elejében először ugye jelen van a szeretet a várakozásban, és majdan a vendéglátásban, utána jelen van a megilletődésében, s utána jelen van, hogy el lehetett volna adni. És a végén ugye rájövünk, hogy a szeretet hogyan tud felemelni, és megmutatni számunkra a kegyelmünk ajándékát, hogy: „Feléd és Hozzád tartozunk, Uram. Köszönöm, hogy elfogadtál testvérnek, és fogtad kezemet, és vezettél az élet-útpályámon. És ha önmagamra néztem, és nézek, akkor ki tudom küszöbölni a hibákat, a csorbákat, és helyette elfogadni a Szentlelket, az imának tanúságtételét, kegyelmét, meghallgatását, hogy bűnbánatot tegyek, hogy megmaradhassak ezen az úton.”

Majdan a megbocsájtás kegyelme jön, hogy először ugye útjára bocsátva elengednek, és megvárják, míg önmagunkba nézünk, és rádöbbenünk, hogy ez nem helyes, ezen változni és változtatni kell.

S utána ugye jött az ítélet, mert szeretnék mielőbb ítéletet mondani mások felett, de arra nem gondolok, hogy talán engem is megítélhetnek, és nem biztos, hogy kedvező lesz számomra vagy számunkra.

S ugye ma megjelent pedig az a tanítás, amikor öröm járja át először a szíveket és a lelkeket, mert jelen van a Mester, akit meghívok, és tiszteletére ünnepi vacsorát készítünk, és nemcsak azok vannak jelen, akik valamiért felismerték a jelenlét akarátának szeretetét az Úr Jézusban, a Mesterben, aki a tanítást adja számotokra, hanem azért is, hogy tudjak imádkozni, és tudjam kérni a megfelelő segítséget, amelyre szükségem van, ami által előre tudok haladni az úttal, és várhatom, hogyan van jelen a kegyelem, hogyan árad felém és reám, s hogyan fogom összekötni e hat tanítást, hogy egy legyen a felismerésben a mondanivalója a mindennapokban, a mindennapokhoz.

És ennek reményében árasztom reátok kiválasztott Mária testvér által áldásomat, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, és fogadjátok el a mai tanítás mondanivalóját, ami által megerősödve érzitek, hogy jelen van a szeretet, a béke, az öröm, a kegyelem a mindennapokban, a mindennapokhoz.

És így akkor felétek árad áldásom kiválasztott Mária testvér által.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon pedig reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, és megadja számotokra a bűnbánat tanításának mondanivalóját, ami által eggyé válhattok a küldetéshez és a követéshez e jelen időben, a mindennapban, a mindennaphoz.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Feltámadási tanítás

2022. április 17.

Jézus Krisztus Urunk:

Íme, a Fény, amely megjelent e Sírban. A Fény, amely erőt ad, hisz az Élet erősebb lett e halálnál, hisz megtörte. Az Élet, amely új reményt áraszt e Fénnyel. A sírnak sötét ridegségét a Fény megtöltötte, és életre kelt e Test.

A hajnal illata.

Íme, az angyalok, melyek jelen vannak.

Ó, dicsőséges, szép hajnal, mely eljöttél, és a Fény, amely a sötét, rideg Sírt megerősítetted, a Fény a Test örömében, fényében, íme, kijöttél. Már a Test nincs a Sírban. Jelen van e két angyal. A Sírnak üressége a Fény jelenlétével megadta, hogy új remény, Új Élet, amely megtörte a halált. Mert az Élet erősebb lett e hajnal fényével a halál felett.

Ó, Te rideg Sír! Már melegséget árasztasz a Fénnyel a hajnal felé, mert a Test ismét élettel van jelen, és az élet fényével elhagyta e sötét ridegségét.

Jézus Krisztus Urunk:

Íme, megjelent a dicsőséges, fényes hajnal, amely ismét elhozta közéték e életet az új reményében.

Örvendetes napunk támadt...⁷

Az új remény élete, amely ma jelen van e hajnal fényének tündöklő ragyogásában. Íme, e Sír már e Testet nem fedi, hisz már jelen van a hajnal fényével.

Húsvét vasárnapján ketten a tanítványok közül elindultak Emmausz falu felé, amely Jeruzsálemtől olyan hatvan stádiumra van, amely két-három óra járásnyira fekszik. És ahogy mennek, egymás között megbeszélik, vitatkozva is, az eseményeket, amelyek történtek. S ekkor maga Jézus, a Mester jön feléjük, majdan melléjük szegődik, de ők akadályozva voltak a látásban, és nem ismerték fel Őt. Ekkor megkérdezte tőlük:

– Miről beszélgettetek az úton egymás között?

Ők szomorúan megálltak, akit Kleofásnak hívtak, Reá tekintett, és így szólt Hozzája:

– Te vagy talán az egyedüli idegen a városban, aki még nem hallottad, hogy mi történt ott ezekben a napokban?

Ekkor Jézus megkérdezte tőle:

– Miért? Mi történt?

Ők még szomorúbban felelnek:

– A Názáreti Jézus esete, aki hatalmas volt tetteiben és tanításban az Isten és a nép előtt, de főpapjaink, elöljáróink kiszolgáltatták Őt, elítélték, hogy halálra adják, és keresztre feszítették. Ó, pedig mi azt hittük a reményünkkel, hogy Ő váltja meg Izraelt. És ez már három napja történt. S ekkor hozzánk tartozó asszonyok is megzavartak bennünket, mert kimentek hajnalban a Sírhoz. A Sír nyitott volt, üres, nem találták a Holttestet. S mikor ezeket elmondották, közülünk többen elmentek, és mindent úgy találtak, ahogy az asszonyok mondták, hogy a Sír üres volt, a Test nem volt jelen, de Őt magát sem látták sehol.

Ekkor Jézus ismét feléjük fordulva így szólt:

– Ó, ti oktalank! Ó, ti késedelmes szívűek! Hát nem tudtok hinni mindabban, amit írtak Róla? Hisz nem ezt jövendölték meg a próféták, hogy a Messiásnak mit kell elszenvednie?

---

⁷ Mária elkezd az éneket, a jelenlévők pedig elénekelik azt (*Hozsanna*, 90. ének).

Ez után így szólt feléjük:

– Megírták a próféták, Mózesen keresztül, más próféták írásaiból.

Elmondta számukra, ami Róla volt megírva.

S ekkor már oda értek a faluba, ahova készültek. A Mester úgy tesz, mint aki készül tovább elmenni. Ők ekkor kérlelték, marasztalták:

– Ne menj tovább. Maradj velünk, hisz későre jár, esteledik, lemenőben már a nap.

Ekkor ott maradt, majd bement velük a házba. Majd, mikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, majd oda nyújtotta nekik.

Ők ekkor felismerték Őt! Hisz megnyílt a szemük.

De Ő pedig eltűnt előlük.

Ekkor mindketten hangosan, egymás felé fordulva, és így szólnak:

– Ugye? Amikor az út közben beszélgettünk, lángolt a szívünk, ahogy az Írásokat fejtegette ki számunkra.

Még abban az órában útra keltek, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe, a városba. Majd, mikor oda értek, egybe találták a tizenegyet és társaikat. Ők ekkor így fogadták őket:

– Valóban feltámadt az Úr! Hisz megjelent Simonnak.

Erre ők is elmondották, hogy hogyan találkoztak Vele útközben, és hogyan ismerték fel Őt a kenyértörésben.⁸

Mária:

Köszönöm!

Köszönöm e Feltámadás örömhajnal Új Élet reményének tanítását, amely erőt ad számunkra is, hogy valóban élsz, és a Sír üres, és megjelentél tanítványaidnak.

Így a mai nap e hajnalban, íme, itt vagy velünk a Feltámadás örömszeretetével, mert az Életet azon reményében árasztod felénk, reánk és nekünk.

*Krisztus feltámadott...*⁹

Jézus Krisztus Urunk:

Most áradjon reátok e Feltámadás-hajnal fényének Új Élet reménye, amely az ima alatt reátok árad, betöltheti e Fény melegsége minden nyitott szívű testvérem szívét, hogy érezd az Új Remény, Élet hajnalának Fényét, ahogy tanítványaimat tanítottam az imára, most ti is szívből és szeretettel közösen, együtt imádkozzátok.

Mi Atyánk...

A jelen lévő testvérek:

Mi Atyánk, aki a Mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved! Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a Mennyben, úgy

---

⁸ Találkozás a Feltámadottal az emmauszi úton (Lk 24,13–35).

⁹ Mária elkezd az éneket, a jelenlévők bekapcsolódnak, és elénekelik azt (*Hozsanna*, 88. ének).

a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek. És ne engedj minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Ámen.

Üdvöz légy, Mária, kegyelemmel teljes! Az Úr van Teveled. Áldott vagy Te az asszonyok között, és áldott a Te méhednek Gyümölcse, Jézus.

Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Ámen.

Jézus Krisztus Urunk:

Áradjon reátok e hajnal meleg fényének tündöklő ragyogása, amely az Új Élet reményét zárja be szívetekbe, hogy megerősödve ti is az Új Remény Életében élhessetek és haladjatok a mindennapjaitokban.

Íme, eljött számotokra e öröm hajnala, amelyre vágyakozva várakoztatok. De ugye előtte jelen volt számotokra e helyben a fájdalom, a szenvedés, a megtapasztalás az átélésében. És ennek reményéhez most hálát adva mindazért, hogy ez a dicső hajnal a Fény Új Remény Életével ismét eljött közétek, és megjelent számotokra.

*Téged, Isten, dicsérünk...*¹⁰

Mária:

Dicsőséges, szép hajnal! Íme, a Kereszt, amelyen a Test kilehelte lelkét, hogy ez által megváltson minden embert, aki hisz és bízott Bennem. Ez a kereszt legyen számunkra a jel, hogy az Élet elhagyta e Testet, de ma e hajnal fényének ragyogásában az Élet erősebb lett, és megtörte ezt a halált. És az Élet új reménnyel jött el Felé és Hozzá.

Ó, Kereszt, Te mindig legyél jelen, és azt add mindazoknak, akik eljönnek, térdre borulnak vagy imára kulcsolt kezeikkel, hogy megköszönjék e küzdelmes halált, mert Te halállal váltottad meg az emberiséget, akik most is jelen vagyunk.

Köszöntelek, ó, Édesanya, kinek már Szíve örömmel telt, hisz eljött e hajnal fénye, ami által Te is szembesülhettél mindazzal, amivel tanítványai visszatértek, ahol együtt voltatok, és elhozták Számodra a hírt, hogy Fiad, Jézus, a Mester nincs már a Sírban. A Sírnak üres a mélye, ahol jelen vannak az angyalok, akik azt mondják:

– Ne sírjatok! Ne féljete! Nincs már itt, mert feltámadt.

Ó, Édesanya! Te is erre az öröme, s erre a szeretetre várakoztál, amely ma az Új Élet reményében ismét eljött, hogy köszönthessen Téged szeretettel és örömmel.

Mária (immár éber állapotban):

Nem látok, még erős a fény.

---

¹⁰ Mária elkezdte az éneket, a jelenlévők pedig elénekelik azt (*Hozsanna*, 276.A ének).

De könnyeznek a szemeim a fény erősségétől.
Akkor köszöntök mindenkit!